

Intention in the Performance of Mizvot:
An Intellectual History
Shana Strauch Schick

1 משנה מסכת ברכות פרק ב משנה א

היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כיון לבו יצא ואם לאו לא יצא
[Where] one is reading [the portions of] Torah [that has the section of *shema*], and the time of its reading arrives: if he put his mind to it he has fulfilled [his obligation of reciting the *shema*] if not, he has not fulfilled [his obligation].

2 משנה מסכת ראש השנה פרק ג משנה ז

.. מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או קול מגילה אם כיון לבו יצא ואם לאו לא יצא אף על פי שזה שמע וזה שמע זה כיון לבו וזה לא כיון לבו:
One who was passing behind a synagogue, or whose house was near a synagogue, and heard the sound of the *shofar* [on Rosh HaShana] or the sound of the *megillah* [of the scroll of *Esther* on Purim], if he pays attention [to fulfill his obligation], he has fulfilled [his obligation]. If not, he has not [fulfilled his obligation]. Even if this one heard and that one heard, this one paid attention, and that one did not pay attention.

3 מסכת ראש השנה דף כז עמוד א-עמוד ב

שלחו ליה לאבוה דשמואל כפאו ואכל מצה יצא ... אמר רבא זאת אומרת התוקע לשיר יצא... אלמא קסבר רבא: מצות אין צריכות כוונה

(1) איתיביה אביי היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כיון לבו יצא ... מאי לאו כיון לבו לצאת לא לקרות לקרות הא קא קרי בקורא להגיה...

(2) תא שמע היה עובר אחורי בית הכנסת... מאי לאו אם כיון לבו לצאת לא לשמע... סבור חמור בעלמא הוא ...

They sent [the following ruling] to the father of Samuel: if one is compelled to eat unleavened bread [on Passover], he thereby performs his religious duty [of eating unleavened bread on Passover]... Rava said: this would imply that one who blew [the *shofar* on Rosh HaShana] to make music has fulfilled his religious duty... Consequently, Rava maintained that religious precepts do not require intention.

(1) Abaye asked: (m.Ber 2:1) "If one is reading the Torah and the time of reading [the *shema* benediction] arrives if he pays attention, he has fulfilled his obligation... Is this not 'if he pays attention' to fulfill his religious duty? No, [it means] to read [the words]. To read? But he is reading! It is [a case] in which he is reading to correct.

(2) Come and hear: (m.R.H. 3:7) 'One who is passing behind a synagogue...' is this not 'if he pays attention' to perform [his religious duty]? No, it is to hear...he thought it was merely a donkey braying (therefore he did not even intend to hear the *shofar*).

4 תלמוד בבלי מסכת חולין דף לא עמוד א-ב

איתמר נידה שנאנסה וטבלה אמ' רב יהודה אמ' רב טהורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה ור' יוחנן אמ' אף לביתה לא טהרה אמ' ליה רבא לרב נחמן לרב דאמ' טהורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה עון כרת הותרה איסור מיתה מיבעיא אמר ליה בעלה חולין הוא וחולין לא בעי כוונה ומנא תימר' ... איתיביה רבא לרב נחמן טבל ... הכי קאמ' ... איתיביה טבל ולא הוחזק ... לא כאילו לא טבל למעש' אבל טבל לחולין הוא סבר דיהוי קא מדחי ליה נפק דק ואשכח דתניא טבל ולא הוחזק מותר לחולין ואסור למעשר

It was stated: if a menstruating woman accidentally immerses [in a ritual bath], R. Judah said Rav said: she is pure to [have relations with] her husband and forbidden to eat *terumah*. R. Johanan said: She is even impure to her husband. Rava said to R. Nahman: According to Rav who said she is pure to her husband and forbidden to eat *terumah*, [if] a sin which carries with it the penalty of *karet* is permitted, is a prohibition [punishable by] death necessary? [R. Nahman] said to him (Rava): [Relations with] her husband is an unconsecrated [matter] and unconsecrated [matters] do not require intention. From where do we say that unconsecrated [matters] do not require intention? For we have learnt... Rava asked R. Nahman: 'one who immerses [in a ritual bath] for unconsecrated [matters] ...' This is what it is saying... He (Rava) asked him: 'one who immerses and does not intend (to purify himself for anything

specific) ...' No, [rather it is to be understood that he is considered] as if he did not immerse for Tithes, but he did immerse for unconsecrated foods. (Rava) thought (R. Nahman) was pushing him off, but he went out, investigated, and found that it is taught: "if one immerses without [particular] intent he is prohibited [to partake of] Tithes, and he is permitted to [eat] unconsecrated foods."

5 משנה מסכת עירובין פרק י משנה א

המוציא תפילים מכניסן זוג זוג רבן גמליאל אומר שנים שנים

One who finds phylacteries [on the Sabbath], brings them in [to a private domain] pair by pair. R. Gamaliel said: two [pairs] by two [pairs].

6 תלמוד בבלי מסכת עירובין דף צה עמוד ב-צג עמוד א

- (A) ואיבע' אימ' דכולי עלמ' שבת זמן תפלין הוא והכא במצות צריכות כונה קמפלגי מר סבר מצות צריכות כוונה ומר סבר לא בעי כוונה
- (B) ואיבע' אימ' דכולי עלמ' לצאת לא בעי כוונה והכא בלעבור משום כל תוסף בעי כוונה קא מיפלגי מר סבר לעבור משום כל תוסף בעי כוונה ומר סבר לא בעי כוונה
- (C) ואיבע' אימא אי סבירא לן שבת זמן תפלין לא לעבור בעי כוונה ולא לצאת בעי כוונה אלא דכולי עלמא שבת לאו זמן תפלין הוא והכא בלעבור שלא בזמנן קמפלגי מר סבר בעי כוונה ומר סבר לא בעי כוונה

...
(A) And if you want I might say that everyone [agrees that] the Sabbath is a time [to don] phylacteries and here they argue whether [the performance of] commandments requires intention. One master (i.e. R. Gamliel) holds [the performance of] commandments requires intention while one master (i.e. the first opinion of the Mishnah) holds it does not require intention.

(B) And if you want, I might say that everyone [agrees that] discharging [an obligation] does not require intention and here they argue whether transgressing 'you shall not add' requires intention. One master (i.e. R. Gamliel) holds transgressing 'you shall not add' requires intention, while one master (i.e. the first opinion of the Mishnah) holds it does not require intention.

(C) And if you want, I might say: If we maintain [the view] that the Sabbath is a time of phylacteries, then intention is not required to transgress and intention is not required to discharge [the duty]. Rather everyone [agrees] that the Sabbath is not the time [for donning] phylacteries and here they argue about transgressing when it is not the proper time [to perform a commandment]. One master (i.e. R. Gamliel) holds it requires intention, while one master (i.e. the first opinion of the Mishnah) holds it does not require intention.

7 משנה מסכת פסחים פרק י משנה ג

הביאו לפניו מטבל בחזרת עד שמגיע לפרפרת הפת הביאו לפניו מצה וחזרת וחרוסת ...

5) They bring it before him; he dips [and eats] with lettuce until he reaches the course that is secondary to the bread. They set before him unleavened bread, lettuce, and *haroset*...

8 תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיד עמוד ב

אמר ר"ל זאת אומרת מצוות צריכות כוונה כיון דלא בעידן חיובא דמרור הוא ... ודילמא לא איכוון למרו' הילכך בעי למהדר לאטבולי לשם מרור ... ממאי דילמא לעולם מצות אין צריכות כוונה ודקאמרת תרי טיבולי למה לי כי היכי דליהוי היכירא לתינוקות ...

Reish Lakish said: This means that [the performance of] commandments requires intention, since he does not eat [the first portion of lettuce] at the time for [fulfilling] the obligation of bitter herbs... and perhaps he did not intend [to fulfill the obligation of] bitter herbs; therefore he is required to dip again for the sake of [the obligation of] bitter herbs... From what [do you say this]? Perhaps commandments do not require intention and [as for] that which you said, 'why [do] I [need] two dippings,' so that there shall be a distinction for [attracting the attention of] the children¹...

¹ Meaning, one indeed may discharge his obligation of bitter herbs the first time he eats lettuce, and the second serving is necessary only to pique the curiosity of the children. Rashbam

9 תלמוד ירושלמי דף לז עמוד ג-ד

הלכה ג' חבריא בשם רבי יוחנן צריך לטבל בחזרת שני פעמים רבי זעורה בשם ר' יוחנן אינו צריך לטבל בחזרת שני פעמים רבי שמעון בן לקיש אמר אם לא טבל פעם ראשונה צריך לטבל פעם שנייה מתניתא פליגא על רבי שמעון בן לקיש שבכל הלילות אנו מטבלי פעם אחת והלילה הזה שתי פעמים סבר רבי שמעון בן לקיש על הזא דבר קפרא (מתניתא פליגא על בר קפרא²) [שבכל הלילות אנו מטבילין אותו עם הפת וכאן אנו מטבילין אותו בפני עצמו מתניתא פליגא על רבי יוחנן] יוצאין במצה בין שכיוון בין שלא כיוון והכא מכיון שהיסב חזקה כיוון מתיב רבי ירמיה קומי רבי זעורה מתניתא פליגא על רבי שמעון בן לקיש הביאו לפניו מצה וחזרת... אמר ליה שכן רב מטבל בתורדין

The scholars [said] in the name of R. Johanan: [One] is required to dip with lettuce twice. R. Zera [said] in the name of R. Johanan: It is not required to dip with lettuce twice. R. Simeon son of Lakish said: if one does not dip the first time, then one is required to dip a second time. The Mishnah (m.Pes. 10:4) is at variance with R. Simeon son of Lakish [which states]: "On all nights we dip once, and this night twice." R. Simeon son of Lakish is of the same opinion like that of the son of Kappara (The Mishnah is at variance with Bar Kappara): 'On all nights we dip [vegetables] with bread, and here we are dipping it by itself.' The tannaitic statement is at variance with R. Johanan [which states] 'one discharges [the obligation of eating] unleavened bread, whether he intends to or does not intend to.' And here, since he leans, there is a presumption that he intends. R. Jeremiah asked R. Zera: The Mishnah is at variance with R. Simeon son of Lakish [which states]: 'They set before him unleavened bread, lettuce...'. [R. Zera] said to him: So Rav dipped with beets.

² According to Lieberman, this line should be deleted. Saul Lieberman, *עירובין*, שבת, ערך א: א. שבת, עירובין, *פסחים*, 519. See following note. (ירושלים: הוצאת ספרים דרום, תרצ"ה)

